

γύνει στήν πατρίδα του ὁ εἰσηγητής μιᾶς νέας, ζωντανῆς καί
χυμώδους παιδείας. Μελετᾷ τὰ διάφορα παιδαγωγικά συστήματα
τῆς ἐποχῆς, ἀναδιφεύ στήν Ἱστορία τῆς ἀρχαίας Ἑλλάδος. Εἶναι
θερμός πατριώτης καί θέλει νά ἴδῃ τους νέους Γάλλους συμπα-
τριῶτες του νά ἀνακτύσσονται ὄχι κιά μέ τή νεκρή σχολαστική
παιδεία τῶν γραμματοδιδασκάλων, ἀλλά μέ μιᾶ παιδεία, πού ἐνῶ
στερεώνει καί ἀνυψώνει τό φρόνημα, συγχρώως κατοχυρώνει τήν
πίστη, θεμελιώνει ἰσχυρό σῶμα καί δημιουργεῖ ἀνθρώπους φρονημα-
τισμένου καί γενναίους, μέ γερό χαρακτήρα.

Ἡ μελέτη του στήν ἀρχαία Ἱστορία καί στήν Ἱστορία
τῶν ἀρχαίων Ὀλυμπιακῶν ἀγῶνων, καθώς καί οἱ πληροφορίες πού
ἔρχονται ἀπό τήν Ἑλλάδα γιά τήν προσπάθεια τελέσεως τοιαύτων
Ὀλυμπιακῶν ἀγῶνων μέ τή μεγάλη δωρεά τοῦ Εὐαγγέλου Ζάπκα,
τοῦ ἐδημιούργησαν πολλές σκέψεις.

Γιατί οἱ ἀγῶνες τῶν ἀρχαίων, μπόρεσαν νά κινήσουν τό
μέγα ἐνδιαφέρον τῶν λαῶν τῆς Μεσογείου καί νά συντελέσουν στήν
συνένωση τῶν διαφόρων φύλων ὅλης τῆς ἀρχαίας Ἑλλάδας;
Μήπως ἂν Προσπαθήσουμε νά ἀναβιώσουμε ὑπό μορφή σύγχρονη τους
ἀρχαίους ἀγῶνες καί τους ἐκάμαμε παγκόσμιο γεγονός θά ὑπηρετού-
σαμε τήν ἀδελφική συνύπαρξη καί τήν εἰρήνη ὅλου τοῦ κόσμου;

Ἐρευνῶντας τό θέμα τῶν ἀγῶνων ὁ Κουμπερτέν, διέγινωσε
ὅτι οἱ ἀρχαῖοι Ἕλληνες καλλιέργησαν τήν ἀγωνιστική ὄχι γιά
νά ἀνακτύξουν σώματα καί νά δημιουργήσουν φτηνά θεάματα, ἀλλά
γιά νά μορφώσουν ἀνθρώπους. Πίστευαν ὅτι γιά νά ἀνακτύξουν
ἰσχυρούς χαρακτήρες πρέπει νά καλλιεργήσουν τό σῶμα καί ὅτι καλ-
λιεργῶντας μέ τήν ἀμιλλα τῆς ἀγωνιστικῆς τό σῶμα, ἀνακτύσσουν
καί ὀξύνουν τό πνεῦμα καί πλάθουν τέλειο καί ὀλοκληρωμένο
ἄνθρωπο.

Εγνώριζε ότι η νεότητα αποτελεί τό εύτυχισμένο μέλλον της ανθρωπότητας καί ότι από τήν έπιμελημένη έκπαίδευσή της εξαρτώνται η είρήνη καί ο πολιτισμός τών συγχρόνων έθνών. Έννοιωσε έτσι τήν εύτυχη εύφορία της έμπνεύσεως ότι μπορεί νά έκτύχει διά τών αγώνων τών άθλητικῶν, όσα πέτυχαν καί οι άρχατοί στην έκπαίδευση της νεότητας. Καί τότε ο Γάλλος πατριώτης άγκάλλισε τόν κόσμο όλο καί τό κήρυγμά του έγινε παγκόσμιο.

Ο Κουμπερτέν φαίνεται βαθύτατα έπηρεασμένος από τόν κατακληκτικό θεσμό της Έκεχειρίας. Έπί ώρισμένο χρονικό διάστημα, πρό καί μετά τήν τέλεση τών άρχαίων Όλυμπιακῶν αγώνων, κατέπαυαν οι έχθροκραξίες μεταξύ τών άρχαίων πόλεων, καί η περιοχή της Ηλείας γινόταν ιερή καί άπαραβίαστη. Κανένας δέν μπορούσε νά κυκλοφορήσει ένοπλος.

Έδῶ πρέπει νά σημειώσουμε ότι τό μεγίστης ίσχύος θέσμιό της έκεχειρίας, πού ήταν άναπόσπαστο από τούς αγώνες μέσα σέ όλη τή διάρκεια της ιστορίας του πορείας, δηλ. επί 1200 περίπου χρόνια, διατηρήθηκε χωρίς νά έπιβληθεί από άλλη δύναμη, πολιτική η στρατιωτική, παρά μόνο μέ τό κύρος του ήθικου του μεγαλείου. Σ'αυτό τό ήθικό περιχόμενο τών αγώνων πίστεψε ο Κουμπερτέν όταν έλεγε:

"Η Όλυμπιακή Κίνησης καί οι Όλυμπιακοί αγώνες ύπηρετοϋν ένα λογικό καί σοφό ειρηνικό διεθνισμό καί έξυπηρετοϋν μιά κοινωνική ειρήνη καί μιά στερεά ήθική καί ύγιεινή άγωγή"

Είναι φανερό ότι ο δραματιστής Κουμπερτέν δέν εργάστηκε για τήν αρχαιότητα. Από αυτήν έμπνεύστηκε για νά ύπηρετήσει τόν σύγχρονο κόσμο. Είσηγήθη τήν όργάνωση καί τέλεση Όλυμπιακῶν αγώνων καί πρόσθεσε όσα στοιχεία θεώρησε άναγκαία για νά πραγματοποιηθοϋν οι κόθοι της σύγχρονης ανθρωπότητας. Τόν διεθνή

χαρακτήρα τῶν ἀγῶνων, τῆ συμμετοχῆ τῶν περισσοτέρων ἀθλημάτων καὶ σπόρ, τὴν ἐρασιτεχνικὴ καὶ ἰδεολογικὴ ἐθελοντικὴ συμμετοχῆ, τὴν ἀνάπτυξη τῆς φιλίας καὶ συνεργασίας μεταξὺ τῶν λαῶν, τὴν καλλιέργεια τῶν σχέσεων καὶ τὴν ἀνταλλαγὴ τῶν ἀπόψεων μεταξὺ τους γιὰτὸ μ'αὐτὸν τὸν τρόπο σφυρηλατεῖται καὶ παγιώνεται ἡ παγκόσμια εἰρήνη, τὴν κατάργησι τῶν φυλετικῶν διακρίσεων, καὶ τέλος τὴν ἰδρύσι τῆς Διεθνούς Ἐκτιροπῆς ἢ ὀκοῖα θά ἀκοτελοῦσε τὸν θεματοφύλακα τοῦ Ὀλυμπισμού.

Τὸ πρῶτο του κήρυγμα τὸ ἔκαμε στὸ Παρίσι, στὰ 1892 μέσα στὸ ἀμφιθέατρο τῆς Σορβόννης.

Τὸ 1894 συνεκάλεσε τὸ πρῶτο Δεινές Ἀθλητικὸ Συνέδριο, καὶ τότε ἔγινε δεκτὴ ἡ πρότασί του γιὰ τὴν ἀναβίωσι τῶν Διεθνῶν Ὀλυμπιακῶν Ἀγῶνων καὶ ἰδρύθη ἡ πρώτη Διεθνῆς Ὀλυμπιακὴ Ἐκτιροπὴ μὲ πρῶτο πρέεδρό τὸν Ἕλληνα Δημήτριον Βικέλα.

Ἡ ὀργάνωσις τῶν πρώτων Ὀλυμπιακῶν Ἀγῶνων ἀνετέθη στὴν Ἑλλάδα καὶ ἡ πρωτοφανῆς ἐπιτυχία μέσα στὸ ἀναμαρμαρωμένο Παναθηναϊκὸ Στάδιο στὰ 1896, ἐστερέωσε τὸ μέλλον τῆς τολμηρῆς αὐτῆς ἰδέας. Στούς πρώτους ἀγῶνες ἔλαβαν μέρος 311 ἀθληταὶ ἀπὸ 13 Κράτη. Μέσα σὲ 80 χρόνια ἡ Ὀλυμπιακὴ Κίνησις γνῶρισε κατακληκτικὴν ἐξέλιξη. Στούς Ὀλυμπιακοὺς τοῦ Μονάχου τὸ 1972 ἔλαβαν μέρος περισσότεροι ἀπὸ 10 χιλιάδες ἀθληταὶ ἀπὸ 124 κράτη.

Ἔτσι δημιουργήθηκε ὁ σύγχρονος Ὀλυμπισμός, ὁ ὀκοτος ἀπὸ τὸν καιρὸ τοῦ Κουμπερτέν μέχρι τῶν ἡμερῶν μας πέρασε ἀπὸ διάφορα στάδια ἐξελίξεως, ἀνάλογα μὲ τὴν τόσο ραγδαία καὶ συνεχῶς αὐξανομένη πρόοδο τῆς τεχνολογίας καὶ τῆς κολλῆς κοινωνικῆς μεταβολῆς καὶ ἀνακατατάξεως ποὺ σημειώθηκαν ἀνάμεσα σὲ δύο μεγάλους παγκοσμίους πολέμους. Πάντως ἡ βασικὴ ἰδέα τῶν ἀγῶνων ἔμεινε ἀκλόνητη καὶ ἀναλλοίωτη καὶ στηρίζεται πάντα ἐπάνω

στήν ἀρχαία κληρονομία.

Ὁ Ὀλυμπισμός εἶναι σήμερα μιὰ φιλοσοφία ἡ ὁκοῖα, καρδ-
ληλα μέ τήν ἀγάπτυση τῶν σωματικῶν ἱκανοτήτων, ἀκοβλέκει σέ
πνευματικές ἐπιτεύξεις, μέ τελικό σκοπό τήν ἀρμονική καί σύμ-
μετρη καλλιέργεια τοῦ ἀτόμου καί τήν τελειοποίησή του. Ἀκοβλέ-
κει ἀκόμα στή διακαίδαγωγήση τοῦ ἀτόμου, στή διαμόρφωση τοῦ ψυ-
χικοῦ του κόσμου καί τοῦ καλοῦ χαρακτήρα του, στή διάπλαση
ἐκεῖνου τοῦ ἰδανικοῦ τύπου τῶν ἀγώνων, τοῦ "καλοῦ κάγαθοῦ".

Ἔτσι γίνεται φανερό ὅτι ἡ φιλοσοφία τοῦ Ὀλυμπισμοῦ
ἔχει παιδαγωγικούς καί ἐκπαιδευτικούς σκοπούς καί ἐπηρεάζει ὄχι
μόνο τους μετέχοντες στήν κίνηση τῶν σπόρ, ἀλλά καί τόν ἀπεριό-
ριστον ἀριθμό τοῦ μεγάλου πλήθους.

Ὁ Ὀλυμπισμός, πολύ μεγάλο καί ἰσχυρό κοινωνικό φαι-
νομενο τῆς ἐποχῆς μας, περιλαμβάνει τήν Παγκόσμια κοινωνία
χωρίς διακρίσεις, καλλιεργεῖ τό αἴσθημα ἀλληλοαναγνωρίσεως,
συνεργασίας καί φιλίας μεταξύ τῶν λαῶν, τήν ἐιλικρινή κατα-
νόηση, ἀναγνωρίζει τόν τίμιο καί δίκαιο ἀνταγωνισμό μέ ἴσους
ὄρους καί δύνει χαρακτηριστικό καί ἀπό παράδειγμα στους λαοῦς
πού ἀνταγωνίζονται σέ ἄλλα πεδία κοινωνικῶν δράσεων. Ὁ Ὀλυμ-
πισμός ἀναγνωρίζει καί ἐξαίρει τήν ἀτομική προσπάθεια καί δέν
δέχεται τίς διακρίσεις μεταξύ Ἐθνῶν, φυλῶν, πολιτικῶν συστη-
μάτων, τάξεων κλπ.

Κατ' αὐτόν τόν τρόπον προθεῖ τή διεθνή κατανόηση, ἀναπτύσσει
μεταξύ τῶν νέων τήν καλῶς ἐννοουμένη ἐλευθερία καί δημευγεῖ
τήν ἰδεώδη κοινωνική συμβίωση.

Ἡ ἰδεώδης κοινωνία βασίζεται σέ ἀνθρώπους πού κατέχουν
τό "γνώθι σ' αὐτόν", σέ ἀνθρώπους πού ἔχουν αὐτοκεκοῖηση, σε-
βασμό στους ἄλλους, πίστη στά ἰδανικά, ἀνεξαρτησία γνώμης καί

δράσεως και όρθή και ύγιή κοινωνική νοοτροπία και συμπεριφορά.

Ό δαιμόνιστος Πρόεδρος της Δ.Ο.Ε. Avery Brundage έγραφε:
"Ζούμε σε ένα κοινωνικώς, πολιτικώς και οικονομικώς άρρωστημέ-
νο κόσμο. Και ό κόσμος μας είναι άρρωστος γιατί από τις ανθρώ-
πινες σχέσεις έχει χαθεί τό αίσθημα του τιμώς άγωνίζεσθαι, ή
άλληλοεκτίμησις και ό άλλοσοσεβασμός, αίσθήματα τά όποια κατά
βάθος εκτιμā τό μεγαλύτερο ποσοστό της ανθρωπότητας, όλων τών
τάξεων, όλων τών καλάσεων, όλων τών φυλών. Ό κόσμος περιστρέ-
φεται μέσα σε μία δύνη, οι δέ λαοί, μετά από ένα τρομερό
άνακάτωμα έχουν εξαγριωθεί από την κληθώρα τών δογμάτων, τών
παραλόγων θεωριών και τών άρεκά περιέργων και όλως διόλου νέων
φιλοσοφικών σκέψεων. Δέν εΐμεθα οι άρμόδιλοι, οΐτε εΐμαστε σε
θέση νά θεραπεύσουμε αύτην την κατάσταση. Όμως μπορούμε με
την Ηλιστή έφαρμογή της ιδιικής μας, ύψηλης ιδεολογίας του Όλυμ-
πισμού νά δώσουμε ένα καλό παράδειγμα και τότε ό κόσμος θα
εΐρη ίσως τή λύση για τά άλυτα προβλήματά του".

Βέβαια όλοι γνωρίζουμε ότι είναι οΐτοκία νά πιστεύ-
ουμε πώς οι λαοί θα αγαπηθούν μεταξύ τους. Όμως μπορούμε νά
τους κάμουμε νά δείξουν κατανόηση. Για νά έπιτευχθεί ή κατα-
νόηση πρέπει νά προΐκάρξει γνωριμία μεταξύ τους. Για την άλλη-
λογνωριμία χρειάζεται κοινό σημεΐο έπαφής, μία θεωρία στην ό-
ποία νά πιστεύουν, μία φιλοσοφία που νά την αποδέχονται και με
την όποία νά συμφωνούν. Ξεκινώντας από κοινή βάση, μπορούν ευ-
κολώτερα νά κατανοήσουν τά προβλήματα τών άλλων.—

Όλα αυτά τά καλύπτει κατά τόν καλλίτερο τρόπο, ή
φιλοσοφία του Όλυμπισμού. Μέσα στις δραστηριότητές του περι-
λαμβάνονται οι έπαναλαμβανόμενοι κάθε τέσσερα χρόνια Όλυμπια-
κού άγώνες, ή κοινή όμαδική συμβίωση στο Όλυμπιακό χωρίο, οι

ἀπό κοινοῦ παραδεδεγμένοι κανονισμοί, ἡ συμμόρφωσις πρὸς τὴν ἀντικειμενικὴ κρίση καὶ ἡ ἀποδοχὴ τῶν ἀρχῶν τοῦ Ὀλυμπιακοῦ πνεύματος.

Ὁ Ὀλυμπισμὸς ἀποτελεῖ διεθνή θεσμό ἀπόλυτα ἀνεξάρτητο, ἐλεύθερο, ἀκαλλαγμένο ἀπὸ ἐθνικῆς, Πολιτικῆς, οἰκονομικῆς ἢ ἄλλης δεσμεύσεως. Μὲ τὴν ἀνεξαρτησίαν του ἐξασφαλίζεται ἡ παραγματοποίηση τῶν ἐπιδιώξεων καὶ τῶν σκοπῶν τῆς Ὀλυμπιακῆς φιλοσοφίας. Ὁ Κουμπερτέν θεωροῦσε τὴν αὐτονομίαν τοῦ Ὀλυμπισμοῦ μοναδικὸ παράγοντα τῆς ἐξελίξεως καὶ καθιερώσεως τῆς ἀκλόνητης συνέχειάς του καὶ γι' αὐτὸ τὸ λόγο ἀπαγόρευσε ἀπὸ τὴν ἀρχὴ τὴν ἀνάμιξη τῆς πολιτικῆς, οἰκονομικῆς καὶ κοινωνικῆς ἢ ἄλλης ἐπιρροῆς. Ἔτσι καθιέρωσε τὴν ἰδρυση ἀνεξαρτητικῆς Διεθνοῦς Ὀλυμπιακῆς Ἐπιτροπῆς στὸ ὑπάρχον καὶ σήμερα σχῆμα τῆς καὶ καθώρισε τὸν πρωτότυπο καὶ ἰδιόρρυθμο τρόπο ἀνανεώσεως τῶν μελῶν τῆς. Ἀποκλειστικὸ καθῆκον τῶν μελῶν τῆς ΔΟΕ εἶναι ἡ διατήρησις μὲ πίστη καὶ ἀφοσίωσι τῶν ἀρχῶν τῆς Ὀλυμπιακῆς Ἰδέας. Αὐτὴ ἡ πολυέτιμη ἀνεξαρτησία ἐπεκτείνεται καὶ στὶς Ἐθνικῆς Ὀλυμπιακῆς Ἐπιτροπῆς τῶν Κρατῶν καὶ ἔτσι ἐπιτυγχάνεται ἡ διεθνῆς ἀνεξαρτησία τοῦ Ὀλυμπισμοῦ.

Ἡ οὐσία τῆς φιλοσοφίας τοῦ Ὀλυμπισμοῦ ἦταν ἀπὸ τὴν ἀρχὴ καὶ εἶναι καὶ σήμερα ἡ ἀγωγή τοῦ ἀτόμου, σέ κοινωνικόν, πολιτικόν καὶ ἐθνικόν πλαίσιο. Ἡ δημιουργία ἐνός ἀνεξαρτήτου, ἐλεύθερου, ἰσόρροπου μὲ ἰσχυρὴ προσωπικότητα ἀτόμου. Ἡ σύνθεσις κοινωνικῆς μονάδας ἡ ὅποια μὲ τίς σωματικῆς τῆς δυνάμεις ἐξελιγμένες σέ ὅσο γίνεται περισσότερο καὶ ὑψηλότερο βαθμὸ καὶ μὲ καθαρό πνεῦμα καὶ σταθερά ἠθικά κριτήρια, θά μπορεῖ νά ἐντάσσεται στό ἄμεσο ἀλλά καὶ στό εὐρύτερο κοινωνικόν περιβάλλον γιὰ νά προσφέρει θετικῆς ὑπηρεσίας.

Κατ'αυτόν τόν τρόπο απομονώνεται τό σύνολο τῶν ἀρχῶν τοῦ Ὀλυμ-
πισμοῦ καί ἀποκλείεται τό ἰσορροπο καί ἀρμονικό της ἐφαρμογῆς
των. Εἶναι ἀλήθεια ὅτι ἡ ἀπομόνωση πολλές φορές καί ἡ κακή
ἐφαρμογή τῶν ἀρχῶν τῆς φιλοσοφίας τοῦ Ὀλυμπισμοῦ, γίνεται ἀπό
ἄγνοια ἢ ἀπό κακή ἐρμηνεία τῶν κειμένων καί σέ ἐλάχιστες περι-
πτώσεις ἀπό Πρόθεση.

Ἡ πρώτη δραστηριότητα τοῦ Ὀλυμπισμοῦ εἶναι ἡ Ὀλυμπια-
κή Κίνησις, πού εἶναι ἀέναη, ἀπευθύνεται πρὸς ὅλες τίς ἡλικίες,
πρὸς ὅλες τίς βαθμίδες τῆς ἀθλητικῆς ἱκανότητος, πρὸς ὅλα τὰ
κοινωνικά στρώματα, πρὸς ὅλους τοὺς ἀνθρώπους καί περιλαμβάνει
ὅλων τῶν εἰδῶν τὰ ἀθλήματα καί τὰ σπόρ. Οἱ σκοποὶ τῆς Ὀλυμπια-
κῆς Κινήσεως εἶναι ἡ πραγματοποίηση τῶν ἐπιδιώξεων τοῦ Ὀλυμπι-
σμοῦ μέ τελικό ἀποτέλεσμα τήν ἀρμονική ἀνάπτυξη τοῦ ἀτόμου
καί τήν τελειοποίησή του.

Ἡ Ὀλυμπιακή Κίνησις εἶναι τό διαρκές σχολεῖο τῆς Ὀλυμπιακῆς
φιλοσοφίας, τοῦ ἰπποτισμοῦ καί τῆς ἐξωδανικεύσεως τοῦ ἀνθρώπου,
ὅπου παράλληλα γίνεται ἡ διδασκαλία τῶν ἀρχῶν τοῦ Ὀλυμπισμοῦ
ὥστε νά γίνουν βιώματα πού παρακολουθοῦν τόν ἄνθρωπο ὡς τό τέ-
λος τῆς ζωῆς του καί μεταφέρονται αὐτομάτως σέ ἄλλα πεδία ἐνερ-
γείας καί γνώσεως της κοινωνικῆς του δράσεως.

Στήν Ὀλυμπιακή κίνηση μετέχουν ὅλοι οἰκλάδοι τῶν
σπόρ γιατί μέσα σέ ὅλα τὰ σπόρ ἐνυπάρχει ἡ βασιική ἀρχή τῆς προ-
σταθείας, τοῦ ἐντίμου ἀγῶνα, τῆς διακρίσεως.

— Τό περιεχόμενο τῆς δραστηριότητος καί τῶν εἰδικῶν σκο-
πῶν τῆς Ὀλυμπιακῆς Κινήσεως ποικίλλει ἀνάλογα μέ τήν ἡλικία,
τό φύλο, τήν ψυχροσύνθεση καί τίς προτιμήσεις τοῦ ἀσκουμένου.
Αὐτό ἐπιβάλλεται ἀπό καθαρά βιολογικούς καί ὑγιεινοὺς λόγους.
Σέ καμμιά περίπτωση δέν ἐπιτρέπεται νά παραβιάζεται ὁ βιορυθμός

Τό μέσο γιά τήν ἐκύτευξη αὐτῶν τῶν ἐπιδιώξεων τῆς Ὀλυμπιακῆς φιλοσοφίας εἶναι ἡ συστηματική συμμετοχή στήν ἀσκησι καί ἡ τακτική ἀπασχόληση μέ τά σπόρ.

Οἱ ἀρχές τῆς Ὀλυμπιακῆς φιλοσοφίας ἀποτελοῦν δόγμα ἀναλλοίωτο, Ὅμως μέσα στή σύγχρονη ἐπί ὀγδόοντα χρόνια κορεῖα τῆς, ἔχουν συντελεσθεῖ ἀπαραίτητοι ἀλλαγαι ἐπί μέρους κανόνων καί αὐτό ἦταν ἀναγκαῖα Προσαρμογή πρὸς τίς κοινωνικές, ἰδεολογικές καί ἄλλες ἠθικές ἐξελεύξεις τῆς ζωῆς. Κυρίως ὅμως, γιαιτί ὁ Ὀλυμπισμός ἔχει ἐπεκταθεῖ καί ἔχει πλησιάσει τῆ μεγάλη μάζα καί ἔχει διαμορφωθεῖ σέ ζωντανό κοινωνικό φαινόμενο.

Ὁ Ὀλυμπισμός εἶναι μιὰ γενική ἔννοια, ἡ ὁποῖα τεῖνει νά συγκεντρώσει σέ φωτεινή δέσμη τίς ἀρχές πού συντείνουν στήν τελειοποίηση τοῦ ἀνθρώπου. Ὁ Ὀλυμπισμός δέν ἀπευθῦνεται σέ μιὰ μερίδα, ἢ σέ μιὰ τάξη ἀνθρώπων, σέ μιὰ φυλή ἢ ἓνα ὠρισμένο ἔθνος, ἀλλά σέ ὅλους τους ἀνθρώπους, κάθε κοινωνικῆς τάξεως, προελεύσεως, φυλῆς, χρώματος, θρησκευματος καί πατρίδος.

Ἡ πολυμορφία τοῦ Ὀλυμπισμοῦ, ἡ ἀνθρωπιστική καί ἰδεαλιστική φιλοσοφία του ἔχει τόσυναρπαστικό ὅτι ἀποτείνεται σέ ὅλον τόν κόσμο καί ὅτι ἀνάλογα μέ τῆ μόρφωση, τίς ἰδέες, τήν πίστη του κάθε ἀνθρωπος μπορεῖ νά εὔρει τά ἐνδιαφέροντά του μέσα στίς ἀρχές τῆς Ὀλυμπιακῆς φιλοσοφίας καί νά προσαρμοσθεῖ μ' αὐτές κατά τρόπο φυσικό καί ἀβίαστο.

Καί μποροῦμε νά τονίσουμε, ὅτι αὐτή ἡ μερική ἔστω προσαρμογή στίς ἀρχές τῆς Ὀλυμπιακῆς φιλοσοφίας, ἔχει πολύ εὐεργετικά ἀποτελέσματα. Τό μειονέκτημα τῆς πολυμορφίας τῶν ἀρχῶν τῆς Ὀλυμπιακῆς φιλοσοφίας, βρίσκεται στό ὅτι παρέχεται ἡ εὐκαιρία ἐκμεταλλεύσεως τῶν ἀρχῶν, πρὸς σκοπούς ξένους, πολιτικούς, ἐμπορικούς, φυλετικούς, ἐθνικιστικούς καί προσωπικούς;

της ανακτύξεως, της άκμης και της συντηρητικης περιόδου της ζωής.

Συνεκώς ή 'Ολυμπιακή Κίνησης άπευθύνεται σέ όλο τόν κόσμο, και δέν άποβλέπει μόνο στή συγκέντρωση χρυσών μεταλλών άπό λίγους. Πιο πολύ ένδιαφέρεται νά έξασφαλίσει εύκαιρίες για συμμετοχή στα σπόρ κάθε άτομου, πάσης ήλικίας και φύλου, γιατί τό σύνθημα που έχει έπικρατήσει σχεδόν παγκοσμίως είναι: "Τά σπόρ για όλους".

Η άλλη δραστηριότητα του 'Ολυμπισμού είναι οι 'Ολυμπιακοί άγώνες

Οι άγώνες είναι γεγονόςς περιοδικό, που επαναλαμβάνεται κάθε τέσσερα χρόνια. Έδω, ή συμμετοχή είναι κατ'ανάγκην περιορισμένη, άφου μόνο έπίλεκτοι άθληταί άπ'όλα τά κράτη μπορούν νά μετάσχουν. Κατά τούς 'Ολυμπιακούς άγώνες είναι φυσικό νά δίνεται έμφασις στό στοιχείο της διακρίσεως και της προβολής του καλλιτέρου άθλητου και των ύψηλοτέρων δυνατών έπιτευγμάτων, γιατί στους 'Ολυμπιακούς άγώνες συγκεντρώνεται τό άνθος της παγκοσμίου νεότητας σέ ένα δυνατό και θαυμαστόν ανταγωνισμό. Και είναι ύψιστη ή τιμή που αισθάνεται ο κάθε νέος όταν παρουσιάζεται στόν 'Ολυμπιακό στίβο, γιατί αντιπροσωπεύει τήν πατρίδα του και αντιμετωπίζει τους καλλύτερους άθλητάς των Έθνών. Για νά φθάσει όμως σ'αυτόν τόν παγκόσμιο στίβο, σημαίνει ότι έφούτησε μέ έπιμέλεια στό σχολείο της 'Ολυμπιακής Κινήσεως, έπεράτωσε τήν άφοσιωμένη του εργασία και έγινε ικανός νά έπιλεγεί άπό τήν πατρίδα του.

Εΐκαμε ότι οι άρχές, οι έκιδιώξεις και οι αξίες του 'Ολυμπισμού καλύπτουν πεδία παιδαγωγικά, κοινωνικά, αισθητικά, ήθικά και πνευματικά. Οι αξίες αυτές είναι κοινές και πολύμορφες και θα ήταν σφάλα νά άποδώσουμε μόνο στους

Όλυμπιακούς αγώνες τήν Πραγματοποίησή τους, παρόλο που μερικ-
κές από αυτές τής αρχές, βρίσκουν περισσότερες εύκαιρίες να
έκφραστούν έντονότερα κατά τους Όλυμπιακούς αγώνες:

Κατά τήν διάρκειά της μακροχρόνιας συμμετοχής στήν
Όλυμπιακή κίνηση, τό άτομο διδάσκεται τήν αξία της προσπάθειας,
τήν επίθυμιά της διακρίσεως καί τής νίκης, τήν τιμύότητα, τήν
ευγένεια, τόν ίκποτισμό, τόν αλτρουϊσμό, τήν αυτοκειθαρχία,
τόν ιδεαλισμό, τήν αφιλοκέρδεια, τή σκληραγωγία, τήν έθελοντι-
κήν ένταξη πρός ένα σκοπό. Μαθαίνει ακόμα τόν υγιεινό καί καθαρ-
ρό βίο, τόν ήθικά δρόμο, τήν αποβολή του φανατισμού καί τήν
υαγνώριση τής νίκης του αντίπαλου. Γενικά τό άτομο διδάσκεται
να χαίρεται τής εμπειρίας τής αθλητικής Προσπάθειας καί εκπιδιώ-
κει συνεχώς να βελτιώνει τής ικανότητες του καί έτσι, αποκτά
καλό καί σταθερό χαρακτήρα καί γίνεται χρήσιμος για τήν κοινω-
νία ανθρωπος, αληθινά ο τύπος του "καλού κάγαθου" όπως τόν έθε-
λαν οι αρχαίοι.

Στή μεγάλη ειρηνική παγκόσμια έορτή του Όλυμπι-
σμού, τους Όλυμπιακούς Αγώνες, όπως είπαμε, πολύ λίγοι από
τους πάρα πολλούς ασκουμένους, μετέχουν. Καί δέν θα ήταν δυνα-
τό να προβληθούν καί να επίτευχθούν οι ήθικες αξίες αν δέν είχε
προηγηθί ή μακρά, επίμονη καί φιλόπονη Προσπάθεια τής Όλυμπια-
κής Κινήσεως καί του εκπαιδευτικού της έργου. Έτσι γίνεται
φανερό ότι ο συνδυασμός των δραστηριοτήτων τής Όλυμπιακής Κι-
νησεως καί των Όλυμπιακών αγώνων, εξασφαλίζουν τήν πραγματο-
ποίηση των υψηλών ιδεωδών του Όλυμπισμού. Αύτά τά δύο Όλυμ-
πιακή Κίνησης καί Όλυμπιακοί αγώνες αποτελούν ένιατο καί αχώ-
ριστο σύνολο καί είναι αδύνατο να δράσουν τό ένα χωριστά από
τό άλλο, καί ή Διεθνής Όλυμπιακή Έπιτροπή καθώς καί οι Έθνι-
κές Ο.Ε. καταβάλλουν μεγάλες προσπάθειες για να υπηρετούνται

καὶ οἱ δύο δραστηριότητες μέ ἀφοσίωση.

Ὁ Πιέρ ντέ Κουμπερτέν ἐργάστηκε μέ μεγάλη ἐπιμονή γιὰ νά ἐπιβάλλει στόν κόσμον τοὺς Ὀλυμπιακοὺς ἀγῶνες καὶ νά Προκαλέσει τό ἐνδιαφέρον γιὰ τήν φιλοσοφία τοῦ Ὀλυμπισμού. Κυρίως ὁμως ἀπέβλεψε στήν ἐπικράτηση τῆς Ὀλυμπιακῆς Κινήσεως γιὰτί σ'αὐτήν στηριξε ὁλόκληρο τό παιδαγωγικό του οἰκοδόμημα.

Πράγματι, οἱ Ὀλυμπιακοὶ ἀγῶνες στερεώθηκαν στή συνείδηση τῶν λαῶν σάν θεσμός μέ παγκόσμιο κῆρος. Ὁφείλουμε τώρα μέ θάρρος καὶ ἀποφασιστικότητα νά προχωρήσουμε στή δευτέρα φάση τῶν Προσκαθειῶν μας, στήν ἐδραίωση τῆς Ὀλυμπιακῆς Κινήσεως. Μόνο μέ τήν ἐνεργοποίηση καὶ τῶν δύο δραστηριοτήτων τοῦ Ὀλυμπισμού θά ἐπιτευχεθῆ ἡ διάδοσις καὶ ἐπικράτησις, χωρὶς συμβιβασμούς καὶ παρεκκλίσεις τῶν ἀρχῶν τῆς φιλοσοφίας τοῦ Ὀλυμπισμού. Διατηροῦμε ἀκεραία τήν πίστη μας ὅτι ὑπηρετοῦμε μιὰ ὀρθή καὶ αἰώνια φιλοσοφία, ἡ ὁποία συνδυάζει τή σκέψη καὶ τή δράση καὶ ἀποβλέπει στή βελτίωση τοῦ ἀνθρωπίνου τύπου, πρὸς τό συμφέρον τῆς παγκόσμιου ἀνθρωπίνης κοινότητος.

Πρὶν κλείσω τή σημερινή μου ὁμιλία, ἐπιθυμῶ νά σᾶς τονίσω μέ δικαιολογημένη ὑπερηφάνεια, ὅτι ἡ Ἑλλάς ἀφοσιωμένη στό ἔνδοξο παρελθόν της, κληροδότησε στόν κόσμον μέ τήν πατροκαράδοτη ἀπλοχεριά της, τήν πολύτιμη Ὀλυμπιακή ἰδέα καὶ καταβάλλει μεγάλες προσπάθειες γιὰ τή συντήρηση καὶ τή διάδοσή της.

Πρὸς τόν σκοπόν αὐτόν ἡ Ἐπιτροπή Ὀλυμπιακῶν Ἀγῶνων τῆς Ἑλλάδος ἱδρυσε τήν Διεθνή Ὀλυμπιακή Ἀκαδημία, ἡ ὁποία ἀπέκτησε θαυμάσιες ἐγκαταστάσεις καὶ λειτουργεῖ ἐδῶ στήν Ἀρχαία Ὀλυμπία, κατόρθωσε δέ μέ μόχθους πολλοὺς καὶ σημαντικὰς οἰκονομικὰς θυσίας νά τήν κάνει τό πνευματικό κέντρο τοῦ Παγκοσμίου Ὀλυμπισμού.

Αυτήν την δραστηριότητα της Διεθνούς Ολυμπιακής Ακαδημίας στην οποία κάθε χρόνο μετέχουν, διδάσκονται και εμπνέονται νέοι απ' όλο τον κόσμο, θα σας παρακαλέσω να παρακολουθήσετε με προθυμία και αγάπη.

Θέλω να πιστεύω ότι επιστρέφοντες εις τις πατρίδες σας, σαν αληθινοί απόστολοι των ευγενών ιδεωδών του Ολυμπισμού, θα μεταδώσετε εις τους νέους της χώρας σας τα υψηλά διδάγματα του Ολυμπιακού πνεύματος, προς όφελος της κοινωνίας και του κόσμου όλου..

Είθε η Ιερή Ολυμπία να γεμίζει τις καρδιές σας και να σας εμπνέει προς δράσιν.